

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

RC ZAGREB, ULICA GRADA VUKOVARA 70

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSIK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
Z A G R E B 1

10 -12- 2018

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA: _____

BR. BROJ: _____

Nadležni trgovački sud TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj spisa 72. St-2481/2018

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

REPUBLIKA HRVATSKA

OIB: 52634238587, zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu

Adresa / sjedište

Zagreb, Savska cesta 41

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

TEHNIKA d.d.

OIB 73037001250

Adresa / sjedište

Zagreb, Ulica grada Vukovara 274

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Ovršna isprava - presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-11508/02-68 od 31. ožujka 2016.

Iznos dospjele tražbine 17.771,22 kn

Glavnica 14.250,00 kn

Kamate 3.521,22 kn

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA za iznos 17.771,22 kn

Naziv ovršne isprave

Presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-11508/02-68 od 31. ožujka 2016. s klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM / NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

Mjesto i datum

Zagreb, 7. prosinca 2018.

Potpis vjerovnika

_____ članjerna županijske državne

odvjetnice

Ruzica Grbavac Galić

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: XLV P-11508/02-68

4. 276

OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U ZAGREBU		
2. GRAĐANSKO-UPRAVNI ODJEL		
PRILJUB. 31-03-2016		
BROJ:	PRILOG:	VRJEDNOST:

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Hrvoju Vučić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Tehnika d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, OIB: 73037001250, protiv tužene Republika Hrvatska, OIB: 5261342138587, zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, Građansko upravni odjel, Zagreb, trg bana Josipa Jelačića 6, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 17. ožujka 2016. godine u odsutnosti uredno pozvanog tužitelja te prisutnosti punomoćnika tuženika Darka Bitorovića, zamjenika, dana 31. ožujka 2016. godine

presudio je

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-7767/99 od 27. listopada 2000. godine u dijelu u kojem je tuženoj Republici Hrvatskoj naloženo isplatiti tužitelju Tehnika d.d. iznos od 67.932,20 kuna sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od:

- 45.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10.12.1997. do isplate,

- 22.932,20 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 20.04.1999. do isplate,

te u dijelu u kojem je tuženoj naloženo naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 2.340,00 kuna, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja u dijelu u kojem isti na iznos od 16.920,00 kuna (kao dio glavnice od 22.932,20 kuna) potražuje zakonske zatezne kamate od 16.04.1999. do 19.04.1999. godine kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju da tuženoj naknadi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 14.250,00 kuna u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u svom ovršnom prijedlogu koji se sada smatra tužbom navodi da mu tuženik duguje iznos od ukupno 67.932,20 kuna zajedno s pripadajućim kamatama i troškovima.

Tijekom postupka se tužitelj u više navrata očitovao na tijek postupka te je između ostalog naveo da je iz izjave nadzornog inženjera danog na raspravi 17.06.2008. godine vidljivo da je u svrhu izvršenja ugovorne obveze tj. popravka i obnove kuće bilo nužno izvesti popravak ceste. Tužitelj se poziva na odredbu čl. 5.04 st. 2 Općih uvjeta te ističe da iz njega proizlazi da nadzorni inženjer može narediti izvoditelju izvođenje određenih radova, a sukladno st. 3 takvi troškovi nastali za izvoditelja priznate se od strane naručitelja. Tužitelj zaključuje da je iz iskaza nadzornog inženjera očito da se radilo o radovima koji su se svako morali izvesti, a sukladno čl. 11.06 Općih uvjeta jer da su se radovi na cesti morali izvesti radi osiguranja pravilnog toka radova na obnovi kuće. Smatra da isto proizlazi i iz dopisa 2499/97 koji se spominje u računu br. 1197-97.

U svom očitovanju danom na ročištu koje je održano dana 07. svibnja 2014. godine navodi da njegov tužbeni zahtjev predstavlja onaj naveden u podnesku od 17.03.2014. Odustaje od provođenja građ. vještačenja. Ističe da se iznos od 45.000,00 kuna traži na ime izvedenih radova na pristupnoj cesti dok se iznos od 17.380,00 kuna potražuje s osnova kamata na iznos od 1.000.000,00 kuna sukladno navodima iz 1 i 2 odlomka podneska od 07.03.2014.g.

Što se tiče potraživanja iznosa od 45.000,00 kuna navodi da je nužnost provođenja navedenih radova potvrđena i iskazom nadzornog inženjera Tomislava Hrkać na raspravi 2008.g. te smatra da iz istog iskaza proizlazi da su radovi izvršeni sukladno čl. 11.06. kao hitni i nepredvidivi radovi za koje nije predviđena naknadna suglasnost naručitelja, a koji je ing. Hrkać iskazao da je popravak bio nužan i da je radove odobrio, potraživanje istih je osnovano i prema čl. 5.03 i 5.04 općih uvjeta kojima je ing. naručitelja dao ovlast da odobrenje poduzimanja takvih hitnih radova. Čak i u slučaju da su točni navodi tuženika o potrebi suglasnosti tada bi tužitelj imao pravo na isplatu tog iznosa temeljem posloводства bez naloga.

Tužitelj je konačno specificirao svoje potraživanje podneskom od 29.02.2016. godine te predlaže da sud isto usvoji u cijelosti uz naknadu troškova postupka.

Povodom ispravljenog prijedloga tužitelja od 09.08.1999. godine Općinski sud u Zagrebu je pod poslovnim brojem Ovr-7767/99 dana 27. listopada 2000. godine donio rješenje o ovrši kojim je usvojio njegov ovršni prijedlog te je odredio trošak ovršnog postupka u iznosu od 2.340,00 kuna.

Protiv navedenog rješenja o ovrši tužena je uložila prigovor u kojem je navela da tužitelju ništa ne duguje te predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja.

Tužena je tijekom postupka navela da je tuženoj ispostavljena konačna situacija br. 230/96 prema kojoj je vrijednost radova 713.333,99 kuna te koji iznos je u cijelosti plaćen. Za iznos od 45.000,00 kuna koji tužitelj potražuje tužena je navela da se isti odnosi na ime popravak ceste za udaljene objekte i transportne troškove, odnosno dna nepredviđene radove. Ističe da prema Općim uvjetima ugovora o građenju da se nepredviđenim radovima smatraju oni radovi koji ugovorom o građenju nisu obuhvaćeni, a koji su prijeko potrebni radi izvođenja ugovora. Tužena navodi da je za izvođenje tih radova bilo potrebno odobrenje naručitelja te da izvođač nije imao pravo naplatiti takve radove ako za njihovo izvođenje nije dobio odobrenje. i to ne samo u pogledu vrste radova već i u pogledu cijene.

Zatim, tužena je istaknula da u slučaju da se radi o nerazvrstanoj cesti ili putu da bi u tom slučaju pasivno legitimiran po poslovodu bez naloga pasivno legitimiran prema Zakonu o cestama bila jedinica lokalne uprave i samouprave a ne RH a ukoliko se radi samo o privremenom putu koji je bio u toj svrsi samo u vrijeme obnove kuća tada se radi o trošku tužitelja koji se ne može naknadno prevaliti na tuženu jer nije predmet ugovora.

Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti te potražuje trošak parničnog postupka.

Povodom prigovora tuženika Općinski sud u Zagrebu je svojim rješenjem broj: Ovr-7767/99 od 11.09.2002. godine stavio izvan snage rješenje o ovrši temeljem vjerodostojne isprave broj Ovr-7767/99 od 27. listopada 2000. godine doneseno od strane Općinskog suda u Zagrebu u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute sve provedene radnje, a određeno je da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Za potrebe ovog postupka sud je izvršio uvid i pročitao knjigovodstveni izvod (list 2 i 14 spisa), obračun kamata (list 3 i 15 spisa), račun br. 1197-97 od 26.11.1997. godine (list 4, 6, 16, 18 spisa), račun od 25.11.1997. godine (list 5, 17 spisa), dokumentacija (list 7-8, 17-20 spisa), iskaz svjedoka Tomislava Hrkaća i Petra Gotala dani na ročištu koje je održano dana 17.06.2008. godine (list 41-43 spisa), 3. Aneks osnovnog ugovora o građenju br. 209/96-7 ili 03-G-1603/96-A3 (list 44-45 spisa), Okončana situacija br. 230/96 (list 46 spisa), Zapisnik o konačnom obračunu (list 47 spisa), 2. Aneks osnovnog ugovora o građenju br. 169/96-T ili 03-G-1603/96-A2 (list 48-49 spisa), 1. Aneks osnovnog ugovora o građenju br. 03-G-52/96-T (list 52-53 spisa), Opći uvjeti ugovora o

građenju s dokumentacijom (list 57-96 spisa), očitovanje FINA-e od 09.04.2009. godine (list 94 spisa), iskaz svjedoka Milan Vuković dana na ročištu koje je održano dana 18.11.2009. godine (list 108 -109 spisa), iskaz svjedoka Ive Žinića dan na ročištu koje je održano dana 09. svibnja 2011. godine (list 114-115 spisa), nalaz i mišljenje vještaka Zrinka Ručevića (list 126 i 174-176 spisa) te preslika Potvrde o indosiraju mjenice i izvršavanju plaćanja po istoj po Ugovoru 3-G-7060/98-04 (list 133-139 spisa).

Time je sud proveo sve dokaze predložene po strankama tijekom ovog parničnog postupka.

Imajući u vidu odredbu čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13, u daljnjem tekstu ZPP), a temeljem savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan u cijelosti, a kako je to navedeno u izreci ove presude.

Stranke su na ročištu koje je održano dana 17. lipnja 2008. godine suglasno utvrdile da je nesporno da se potraživanje od 45.000,00 kuna odnosi na troškove popravka ceste za udaljene objekte i transportne troškove, a u odnosu na radove koji su učinjeni u svezi ugovora zaključenog između tužitelja i tužene. Nadalje su učinili nespornim da se iznos od 22.932,20 odnosi na obračunate zatezne kamate (list 41 spisa).

Sud je izvršio uvid u 1. Aneks osnovnog ugovora o građenju br. 03-G-52/96-T, 2. Aneks osnovnog ugovora o građenju br. 169/96-T ili 03-G-1603/96-A2, 3. Aneks osnovnog ugovora o građenju br. 209/96-7 ili 03-G-1603/96-A3, Okončanu situaciju br. 230/96, Zapisnik o konačnom obračunu te Opće uvjete ugovora o građenju s dokumentacijom te je iz istih utvrdio slijedeće.

Sud je utvrdio da su navedeni aneksi sastavni dio prvotnog Osnovnog ugovora o građenju br. 03-G-1603/96 te da su isti sklopili Ministarstvo razvitka i obnove Republike Hrvatske kao naručitelj te Tehnika d.d. kao izvođač radova i to na području Kostajnice u Sisačko-Moslavačkoj županiji.

Sud je izvršio uvid i u Opće uvjete ugovora o građenju te je utvrdio da su iste ugovorili Ministarstvo razvitka i obnove Republike Hrvatske kao naručitelj te Tehnika d.d. kao izvođač.

Sud je utvrdio da je odredbom čl. 5.04 st. 2 Općih uvjeta određeno da nadzorni inženjer može u slučaju potrebe, a u svrhu zaštite života, izvedenih radova i drugih materijalnih dobara narediti izvoditelju da izvede potrebne radove i poduzme mjere koje su po njegovoj ocjeni neophodne za otklanjanje opasnosti. St. 3 iste odredbe je određeno da je izvoditelj dužan provesti nalog nadzornog inženjera te da ukoliko su pri tom nastali troškovi za izvoditelja koji nisu obuhvaćeni ugovorom, naručitelj će te troškove priznati izvoditelju. Iznos troškova zajednički utvrđuju nadzorni inženjer i izvoditelj, suglasnost daje naručitelj.

Nadalje, sud je utvrdio da je odredbom čl. 11.06 Općih uvjeta određeno da iznimno izvoditelj može i bez prethodne suglasnosti naručitelja izvesti hitne nepredviđene radove koji su neophodni za osiguranje stabilnosti građevine, pravilnog tijeka radova i normalnog korištenja građevine ili za sprečavanje nastanka štete, ako zbog hitnosti ili drugih opravdanih razloga nema mogućnosti da za te radove prethodno osigura suglasnost naručitelja. Pri tome izvoditelj može odstupiti i od glavnog projekta na osnovi koje izvodi radove. u ovakvim slučajevima izvoditelj je dužan da bez odlaganja obavijesti naručitelja o nepredviđenim radovima koje je izveo ili je njihovo izvođenje u tijeku i o razlozima koji su te radove izazvali.

Nadalje, na okolnost osnovanosti i visine ovog dijela zahtjeva sud je saslušao predložene svjedoke.

U svom iskazu danom na ročištu koje je održano dana 17. lipnja 2008. godine svjedok Tomislav Hrkač je izjavio da je imao ugovor sa Ministarstvom obnove te da je vršio nadzor i bio je projektant za radove obnove u ratu oštećenih obiteljskih kuća, odnosno njegova tvrtka "Bet-Con" je bila ugovorna strana. Dobro se sjeća navedene obnove budući je to bio prvi posao koji su obavljali, te da on nije mogao izdati nalog za obavljanje popravka ceste budući isto nije bio sadržano u općim uvjetima građenja, niti u ugovoru niti u troškovniku. Zatim je izjavio da se sjeća da je Tehnika obavljala određene zahvate na postojećoj cesti i to u vidu ravnanja i navoženja materijal. On kao nadzor nije mogao odobriti transportne troškove budući isto nije bilo u općim uvjetima o građenju, niti u ugovoru niti troškovniku. Po njegovom saznanju Tehnika nije dobila odobrenje za navedene radove, budući je isto trebalo tražiti pismenim putem od Ministarstva obnove. Na upit tužitelja da li je bio nužan popravak ceste, svjedok je naveo da je popravak bio nužan s mehanizacijom budući je pristup navedenim kućama bio moguć samo pomoću traktora bez prikolice. Zakazao je da se popravku kuća nije moglo pristupiti da se cesta nije obnovila. Iskazuje da se radi o naselju "Kostrići" Općina majur, Hrvatska Kostajnica. Na upit pun da li se sjeća da je potpisao zahtjev za priznanje troškova prema Ministarstvu obnove br. 2499/97 svjedok je iskazao da je moguće da je potpisao navedeni zahtjeva, ali ne kao odobrenje izvedbe radova već kao konstataciju da su radovi izvedeni. Na upit pun. tuženika da li je Tehnika trebala tražiti pismenim putem i odobrenje za nužne radove svjedok je naredio da je Tehnika trebala tražiti pismenim putem odobrenje i za nužne radove i to od investitora Ministarstva obnove.

U svom iskazu danom na ročištu koje je održano dana 17. lipnja 2008. godine svjedok Petar Gotal je izjavio da je bio djelatnik Tehnike te da je bio šef gradilišta na obnovi obiteljskih kuća u naselju Kostrići. Da bi se moglo pristupiti provedbi obnove obiteljskih kuća prvo e trebala izvršiti sanacija cesta i putova, što su bili nužni radovi. Transportni radovi su također bili nužni da bi se istom pristupilo. Iskazao je da je nadzorni organ dao odobrenje za izvođenje tih radova. na upit suca da li je postojalo pismeno odobrenje svjedok je iskazao da se o istom ne može očitovati, već bi se trebala tražiti pismena dokumentacija. Iskazao je da se u vezi navedenih radova vodio "Dnevnik radova" iz kojih bi navedeno bilo razvidno. Navedeni dnevnik je vodio izvođač i to Tehnika. Na upit tužitelja da li su podnijeli zahtjev za priznanje spornih troškova, svjedok je iskazao da se sjeća da je odnesen račun ali ne zna da lije podnesen zahtjev.

U svom iskazu danom na ročištu koje je održano dana 18. studenog 2009. godine svjedoka Milan Vuković je iskazao da nakon što mu se predočava zbog čega je pozvan kao svjedok može iskazati da je od 1995. godine do dana s djelatnik Ministarstva nadležnog za obnovu. Nadzorni inženjer koji je bio određen u navedenim radovima vrši ovjeru izvedenih radova, a od strane RH se vrši ovjera navedenog te se isto prosljeđuje na naplatu u isto Ministarstvo ali i u nadležnu upravu. U to vrijeme nadležni inženjer ispred Ministarstva je bio Ivo Žinić. Navedena osoba je danas zaposlena u Ministarstvu regionalnog razvoja, šumarstva i vodnog gospodarstva ali u Upravi za integrirani regionalni razvoj.

U svom iskazu danom na ročištu koje je održano dana 09. svibnja 2011. godine svjedok Ivo Žinić je iskazao da je 1996.g. radio kao glavni inženjer u Min. razvitka i obnove i to sam radio na operativnom području Hrvatska Kostajnica, Petrinja i Karlovac. Što se tiče područja Hrvatske Kostajnice izjavio je da je nadzor vršila tvrtka Sirrah iz Osijeka, a osim te tvrtke postojalo je još 4 do 5 lokalnih nadzora te se sjećam tvrtke Bet-Con iz Velike Gorice koja je izrađivala projekte za obnovu kuća i vršila nadzor. Što se tiče obnove kuća na području Hrvatske Kostajnice a što je izvodila Tehnika sjećam se da je bilo nekakvih zahtjeva u to vrijeme da se dozvoli obnova pristupnih cesta ali se više ne mogu sjetiti detalja te da li je takvih zahtjeva bilo od strane ovdje tužitelja. Također napominjem da to u početku nije bilo detaljno uređeno kao kasnije. Na posebno pitanje pun. tužitelja svjedoku da opiše gdje se konkretno nalazio naselje Kostrić te gdje se isto odnosi na glavnu cestu i kakva je bila komunikacija s tim naseljem isti je odgovorio da se navedeno

naselje ne nalazi na glavnoj prometnici već se do njega ide cestom u brda, a samu cestu je vidio tek nakon završetka obnove te je ona tada bila u prohodnom stanju.

Na posebno pitanje pun. tužitelja da li je bilo situacija da je bilo potrebno urediti pristupne ceste isti je odgovorio da je bilo situacija u kojima je bilo potrebno popraviti pristupne ceste da bi se mogli izvoditi radovi ali se ne sjeća da bi se to odnosilo na ovu konkretnu situaciju. Na posebno pitanje pun. tužitelja kako je bilo uređeno pitanje radova na pristupnim cestama koji nisu bili uneseni u sam ugovor o obnovi isti je odgovorio da je potrebno razlikovati početak obnove i njen kasniji period jer u početku to pitanje nije bilo detaljno uređeno, a kasnije je izvoditelj morao na navedeno upozoriti nadzor te bi tada komisija iz Min. došla utvrditi činjenično stanje te bi se tada donosila pisan odluka da li se odobrava takav zahvat ili ne. Što se tiče obavljanja tih poslova u početku mogu reći da izvoditelj nije mogao bez dozvole nadzora sam izvršiti popravak pristupnih cesta i zatim ispostaviti račun. Na posebno pitanje pun. tužitelja da li se u konkretnom slučaju radi o početku obnove generalno rečeno isti je odgovorio da su ti radovi izvedeni u vrijeme početka obnove koja je zapravo krenula u 1996. i 1997.g.

Iz svih naprijed pobrojanih i izvedenih dokaza sud je utvrdio da se u dostavljenim aneksima ugovora nigdje ne spominje pravo tužitelja da izvrši i naplati neugovorene, odnosno nepredviđene radove.

Dalje, sud je izvršio uvid i u Opće uvjete ugovora o građenju kako je to naprijed navedeno te je utvrdio da pravo tužitelja da izvoditelj može i bez prethodne suglasnosti naručitelja izvesti hitne nepredviđene radove u naprijed točno određenim uvjetima. Ali, prema mišljenju ovog suda tužitelj nije dokazao da se radilo upravo o takvim hitnim radovima.

Naime, tužitelj je prvotno predlagao provođenje građevinskog vještačenja, no od istog je odustao na ročištu koje je održano 07. svibnja 2014. godine. Iz provedenih dokaza sud je utvrdio da se radilo o radovima na obnovi pristupne ceste za neke izdvojene kuće iz naselja koje je tužitelj obnavljao s ciljem da tu cestu, osim traktora, mogu koristiti i tužiteljeva vozila i radni strojevi kojima je vršio dostavu materijala i obnovu tih kuća. Iz smog opisa tih radova, ne proizlazi nikakva hitnost u smislu gore citiranih odredbi Općih uvjeta obzirom da se radilo o cesti i kućama koje su bile srušene ili oštećene već godinama. Isto tako tužitelj nije dostavio niti dokaze na okolnost o kakvim se točno oštećenjima radilo te koja sredstva i vrijeme su bili potrebni za navodni popravak, a niti dokaz na okolnost točne vrijednosti tih radova. Stoga sud niti svojim općim znanjem ne nalazi logičnih razloga da se tužitelj ne bi mogao u roku od par dana obratiti naručitelju radova i od njega dobiti odgovor na takav zahtjev, te sukladno istom poduzeti i pravne korake vezano uz taj ugovoreni posao obnove.

Sud ponavlja da se nije mogao koristiti stručnim znanjem građevinskog vještaka da točno utvrdi tu činjenicu obzirom da je tužitelj taj dokazni prijedlog povukao.

Što se tiče odredbe koja govori da nadzorni inženjer može u slučaju potrebe, a u svrhu zaštite života, izvedenih radova i drugih materijalnih dobara narediti izvoditelju da izvede potrebne radove i poduzme mjere koje su po njegovoj ocjeni neophodne za otklanjanje opasnosti valja istaknuti slijedeće.

Naime, iako je tužitelj slobodno interpretirao iskaz svjedoka Ive Žinića no sud je iz iskaza istog svjedoka utvrdio da u to vrijeme izvoditelj nije mogao bez dozvole nadzora sam izvršiti popravak pristupnih cesta zatim ispostaviti račun.

U tom smislu je svoj iskaz dao i svjedok Tomislav Hrkač koji je bio nadzorni inženjer ispred tužene na tom području, a koji je iskazao vezano uz zahtjev za priznanje troškova prema Ministarstvu obnove br. 2499/97 da je moguće da je potpisao navedeni zahtjev, ali ne kao odobrenje izvedbe radova već kao konstataciju da su radovi izvedeni, kao i da je Tehnika trebala tražiti pismenim putem odobrenje i za nužne radove od investitora Ministarstva obnove što nije učinila.

Dakle, niti jedan od navedenih svjedoka nije potvrdio navode tužitelja da su ti radovi bili unaprijed odobreni od strane nadzornog inženjera, a tužitelj prema ocjeni ovog suda nije niti

dokazao da su postojale pretpostavke da bi uopće došlo u obzir primjena odredbe čl. 11.06 Općih uvjeta.

Sud vezano uz hitnost ovih radova nije poklonio vjeru iskazu svjedoka Petra Gotala obzirom da je isti zaposlenik tužitelja i time zainteresiran da njegov poslodavac uspije te zato što je iskazao da je nadzorni organ dao odobrenje za izvođenje tih radova, a to je u direktnoj suprotnosti sa ostalim iskazima te dokumentacijom u spisu.

Slijedom navedenog sud je utvrdio da tužitelj nije dokazao da bi navedeni radovi na popravku pristupne ceste do izdvojenih objekata obnove u području Hrvatske Kostajnice bili bilo hitni bilo odobreni po nadzornom inženjeru ili tuženoj kao naručitelju radova, a niti da bi ti radovi po svojoj vrijednosti iznosili 45.000,00 kuna.

Stoga je sud ovaj dio tužbenog zahtjeva odbio i za taj iznos ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi kao je to navedeno u tč. I. izreke ove presude.

Vezano uz drugi dio tužbenog zahtjeva kojim se tražio isplata kamate na zakašnjelo isplaćenu glavnica sud je izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju u spisu te je proveo i financijsko vještačenje.

Na okolnost dokaza da postoji navedeno potraživanje tužitelj je dostavio ovjereni knjigovodstveni izvod od 02.04.1999. godine (list 2 spisa) te obračun kamata (list 3 spisa).

Iz ovjerene knjigovodstvene kartice proizlazi da kamata za period do 11.02.1999. godine iznosi 22.932,20 kuna.

Sud je iz Obračuna kamata broj 105.06-99 utvrdio da se radi o dokumentu sačinjenom po tužitelju te da iz obrazloženja istog proizlazi da tužitelj potražuje od tužene mjenične kamate po izdanoj mjenici broj 0027 izdanoj dana 24.12.1998. godine sa valutom dospijeća 11.02.1999. godine i to u iznosu od 1.000.000,00 kuna kojom se plaćaju izvedeni radovi za obnovu ratom porušenih kuća na području Slunja.

Nadalje, tužitelj tijekom postupka nije dostavio mjenicu temeljem koje je po njemu nastalo ovo njegovo potraživanje (sud je pokušao istu pribaviti službenim putem ali nije uspio). Tužitelj nije dostavio niti Ugovor iz kojeg bi proizlazila obveza tužene za plaćanjem iznosa od 1.000.000,00 kuna na ime obavljenih radova za obnovu ratom porušenih kuća na području Slunja.

Ovdje treba napomenuti da se dostavljeni ugovori u spisu odnose isključivo vezano uz područje Kostajnice te potraživanja od 45.000,00 kuna koji su naprijed obrazloženi.

Nadalje, tužena je u svom odgovoru na tužbu osporila ovo potraživanje tužitelja kao neosnovano.

Sud je izvršio uvid i u Potvrdu o indosiranju mjenice (list 135 spisa) te je iz iste utvrdio da je ona potpisana od strane Republike Hrvatske, Ministarstva razvitka i obnove kao pravne osobe koja je indosamentom prenijela mjenicu broj 0027 na Tehniku d.d. s datumom indosirana 05.01.1999. godine, mjeničnim iznosom od 1.000.000,00 kuna te datumom dospijeća od 11.02.1999. godine.

Sud je iz ovog dokumenta utvrdio da iz istog proizlazi da je tužena svoju obvezu vezano uz radove tužitelja na obnovi ratom stradalih područja na području Slunja platila mjenicom broj 0027 u iznosu od 1.000.000,00 kuna.

Ali, sud nije prihvatio pravni stav tužitelja da samo temeljem naprijed navedenih isprava proizlazi obveza tužene na plaćanje kamata od 05.01.1999. do 11.02.1999. godine.

Naime, obzirom da je tužitelj po svom kazivanju naplatio mjenicu dana 11.02.1999. godine, a koji datum je i bio datum dospijeća mjenice tada samo po toj mjeničnoj obvezi nije nastalo nikakvo zakašnjenje u laćanju zbog kojeg bi postojao neki dug tužene prema tužitelju.

S druge strane ako je iz osnovnog ugovora (koji nije dostavljen) za radove tužitelja obavljene za tuženu na području Slunja proizlazila obveza tužene da za isto predmetni iznos od 1.000.000,00 kuna (a čije je plaćanje bilo osigurano mjenicom) plati nekog ranijeg datuma - npr. 05.01.1999. godine, tada je na tužitelju bio teret dokazivanja te činjenice sukladno odredbi čl. 219 i 221a ZPP-a što tužitelj tijekom ovog postupka po mišljenju suda nije napravio.

Naime, dostavljeni izvadak iz ovjerenih poslovnih knjiga te obračun kamata su sukladno odredbama Ovršnog zakona vjerodostojne isprave koje dokazuju ono što se u njima navodi samo do trenutak kada se iste ospore.

Kako je tužena od početka ovog postupka osporavala tužbeni zahtjev u cijelosti to je tužitelj bio dužan dokazati da je vrijeme dospijeća obveze od 1.000.000,00 kuna bio raniji od datuma 11.02.1999. godine.

Što se tiče samog povezivanja tužitelja s datumom od kada po njemu počinju teći kamate - a to je dan 05.01.1999. godine, valja napomenuti da tužitelj ničime ne obrazlaže taj svoj stav osim što iz dokumentacije u spisu proizlazi da je to datum indosiranja odnosno prijenosa predmetne mjenice br. 0027.

Ali, niti neka isprva (npr. ugovor) niti sam Zakon o mjenici ne povezuju datum indosiranja s datumom dospijeća obveze pa sama ta činjenica ne dokazuje da bi od tog datuma tužena pala u zakašnjenje vezano uz platež iznosa od 1.000.000,00 kuna.

Provedenim financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku mr. sc. Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o. te uvidom u dokumentaciju u spisu, sud je utvrdio da su tužitelj i tužena bili u poslovnom odnosu u kojem je tužitelj bio izvođač radova tuženoj.

Tužitelj potražuje iznos zateznih kamata po izdanoj mjenici broj 0027 sa valutom dospijeća na dan 11. veljače 1999. godine.

Zatim, predmetnim vještačenjem je utvrđeno, a nakon što su primijenjene odgovarajuće matematičke radnje uz poštivanje odredbi čl. 2 st. 1 Zakona o zateznim kamatama sa svojim izmjenama i dopunama da ukupna visina zakonskih zateznih kamata na iznos glavnice od 1.000.000,00 kuna za vremensko razdoblje od 05.01.1999. do 11.02.1999. godine iznosi 16.920,00 kuna.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka mr. sc. Zrinka Ručevića obzirom da je isti dan po stručnoj osobi, nakon izvršenog uvida u financijsku dokumentaciju u spisu, a nalaz i mišljenje valjano je obrazloženo i dano u suglasju sa suvremenim dostignućima financijske znanosti.

Nadalje, tužitelj je prihvatio ovakav nalaz i mišljenje te je precizirao svoj zahtjev sukladno istom podneskom od 29.02.2016. godine.

Slijedom svega iznesenog za ovaj dio tužbenog zahtjeva sud je utvrdio da je isti neosnovan u cijelosti obzirom da tužitelj nije dokazao da bi tužena bila u zakašnjenju s plaćanjem iznosa od 1.000.000,00 kuna.

Stoga je sud i ovaj dio tužbenog zahtjeva odbio i za taj iznos ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi kao je to navedeno u tč. I. izreke ove presude s tim da je tč. II. izreke presude odbio i za smanjeni dio tužbenog zahtjeva dio kamata koji nije obuhvaćen prvotnim ovršnim prijedlogom koji je ispravljen od strane tužitelja tijekom postupka.

Firma vjerovnik d.o.o.

Adresa

Poštanski broj, grad

ostali podaci...

Firma dužnik d.o.o.

Adresa

Poštanski broj, grad

ostali podaci...

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	ZZK	Saldo
31.03.2016	30.06.2016	92	14.250,00	10,05	359,99	14.609,99
01.07.2016	31.12.2016	184	14.250,00	9,88	707,80	15.317,78
01.01.2017	30.06.2017	181	14.250,00	9,68	684,03	16.001,82
01.07.2017	31.12.2017	184	14.250,00	9,41	675,97	16.677,79
01.01.2018	30.06.2018	181	14.250,00	9,09	642,34	17.320,13
01.07.2018	09.11.2018	131	14.250,00	8,82	451,09	17.771,22
Ukupno		954	14.250,00 kn		3.521,22 kn	17.771,22 kn

ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU

GRAĐANSKO-UPRAVNI ODJEL

J-V= 1972/18

NO

Masa:
83g

02 0712 1

Zagreb	16.10
07.12.18	
15:22:43	
10144	HP Hrvatska

FINANCIJNA AGENCIJA

RC ZAGREB

ULICA GLAVNA VUKOVARA 70

10 000 ZAGREB

RF 18331007 6 HR

